
Křížová Cesta Lásky

Dobrý večer vážení přítomní, drazí bratři a sestry. Pro letošek jsme připravili Křížovou cestu lásky. A já chci hned na začátku poděkovat Vám všem, a taky našim hercům a všem pomocníkům, že jste vykročili ze své „komfortní zóny“, takhle proti noci, do tmy a zimy, ale myslím, že s dost dobrým záměrem- abychom se ztišili, a při společné cestě s Panem Ježíšem na Golgotu trochu zamysleli nad sebou a nad vztahy, které s našimi blízkými žijeme.

Organizačně si Vás dovoluji pozvat a povzbudit, ať se zapojíte do nošení kříže během zastavení, klidně vyměňte naše „nosiče“ - pro letošek jsme vybrali ten „lehčí“ kříž, tak se nemusíte bát. A taky u 11. zastavení, kdy je Pan Ježíš ukřížován, můžete svoje kříže odevzdat symbolicky našemu Ježíši, i v modlitbě Pánu.

Pán ať nás všechny na této cestě provází.

Jak se vlastně rodí láska?

Je to reakce na krásu. Někdy stačí jeden pohled, jindy trvá roky, než tuto krásu objevíme. Když se láska usídí v našem srdci, zanechá tam hlubokou stopu...

Ježíš každého z nás miluje právě proto, že jsme krásní. Tady můžeme zapochybovat, v čem spočívá naše krása. V tom, že jsme stvořeni k Božímu obrazu. Ježíš dobře ví, jak krásný byl člověk ještě před spácháním hříchu. Stále v nás vidí tuto prvotní krásu a chce nám ji navrátit.

Verča zazpívá píseň - Křížová cesta

Stojíme před křížem. Co na něm vidíme? Co si představíme pod pojmem kříž? Ježíše – utrpení – krev – smrt...

Co vidí Ježíš z kříže? Vidí nás. Lidi, které miluje. Proč se obětoval? Viděl nás, obětoval se pro nás, pro lidi, které miluje.

Evangelista Jan napsal:

⁷ Milování, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha a každý, kdo miluje, narodil se z Boha a zná Boha. ⁸ Kdo nemiluje, neznal Boha, neboť **Bůh je láska.** ⁹ **A Boží láska k nám se projevila v tom, že Bůh poslal svého jednorozeného Syna na svět, abychom skrze něho měli život.** ¹⁰ **Láska je v tom, že ne my jsme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.** ¹¹ **Milování, když nás Bůh tak miluje, i my jsme povinni milovat jeden druhého.**

Vykročme na cestu Lásky s Panem Ježíšem.

Zpívá schola + kráčíme

I. Pán Ježíš je odsouzen Pilátem

Láska je odsouzena k smrti

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

- 1. Ztvárnění: Mladý zamilovaný pár stojí proti sobě, Ježíš je v povzdalí. Holka pohladí kluka po tváři, on ji po rameni. Holka vytáhne jablko, kousne si, nabídne klukovi, ten kousne také. A najednou jak by se probrali- prudce kouknout na sebe, zašklebí se, jako by jim byl ten druhý nepříjemný, a zhnuseně se k sobě otáčí zády. Ježíš k nim pomalu přistoupí (zezadu směrem mezi ně), pomalu si nasadí trnovou korunu na hlavu položí své ruce na jejich ramena.*

Ježíš si ještě pamatuje člověka v ráji, který uměl milovat dokonale. Po spáchání hříchu byla naše schopnost milovat smrtelně raněná. Už nedokážeme milovat všechny, je pro nás obtížné milovat nezištně a stále méně se setkáváme s láskou na celý život. Zakoušíme „**smrt lásky**.“

Skutečná láska nechce umřít. Chce žít, chce být naplněna. Ježíš přichází, aby nám připomněl, že stále existuje láska, která nikdy nezanikne. Láska, která všechno snese. Láska, která všechno vydrží. Láska, která je za milovanou osobu ochotna i umřít. Aby nás přesvědčil, nechá se odsoudit na smrt. Na „**smrt z lásky**.“

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

Zpívá schola + kráčíme

II. Pán Ježíš bere na sebe kříž

Láska se stává křížem

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ztvárnění: Zamilovaný pár. Holka stojí, „honí lelký“, kluk k ní z boku nesměle přistoupí a stydlivě podává růži. Holka si jej všimne-zaraženě koukne na růži, pak nechápavě na kluka, proměří si ho od hlavy k patě a nafrněně se otáčí zády (na růži ani nešáhne). Kluk zklamaně svěsí hlavu i ruku z růží dolů. Gesto Ježíše.

Každý z nás se již setkal s láskou: Láska rodičů k dětem a dětí k rodičům. Láska muže k ženě a ženy k muži... Milovat a být milován je krásné, a zároveň velmi nebezpečné, protože láska nás může zranit. Jsme slabí lidé, kteří dělají chyby. Dítě se vzbouří vůči rodičům, dívka odmítne svého nápadníka, manžel podvede manželku... Láska se najednou stává naším křížem. I Ježíš bere na svá ramena kříž lásky.

Důležité je, abychom neustávali v konání dobra vůči jiným. Lidem je potřeba sloužit s láskou a současně nic od nich neočekávat. Je potřeba s láskou pomáhat, i kdyby byli špatní a nevděční. Je důležité se za ně modlit, i kdyby se zdálo, že to nemá cenu. Nemějme za zlé lidem, že jsou takoví, jací jsou. Milujme je, doufejme, důvěřujme a pomáhejme.

Protože Já (Láska) miluji je i tebe, i když jste takoví, jací jste. Buď vděčný a nepoddávej se, protože znechucení svádí k pokušení. Buď pro své bližní Láskou.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

Zpívá schola + kráčíme

III. Pán Ježíš poprvé padá pod křížem

Láska vstává poprvé

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ztvárnění: Zralý pár- chlap sedí, hrabe v diáři, zaníceně telefonuje. Z boku přistoupí žena s hrnkem v ruce. Muž ji našťavaně odhání, žena posmutní a má se k odchodu. Přistoupí ale Ježíš, pokyny směrem k muži, a žena po krátkém zaváhání opět nabízí kafe. Ježíš se dotkne muže- ten pokládá hovor, koukne na ženu milé usměje a hrnek si vezme.

Dokážeme to, dokážeme zvednout tento kříž lásky. Každý, kdo zažil lásku, ví, kolik je schopen udělat pro její záchranu. Těžko vůbec uvěřit tomu, že je třeba něco zachraňovat. Vždyť donedávna bylo všechno tak krásné. Je to jako špatný sen bez konce. Postupně nám začnou docházet síly. Láska slábne, dokonce hrozí, že se změní v nenávisť. Je to moment, ve kterém se lidská láska učí nehledět jen na své dobro, ale také na dobro druhého.

Pracuj na sobě! Svatost je v každodennosti, ve snášení toho, co je malé a nenápadné. V děkování za to, co je nudné a unavující. Ve snášení lidí, jejich sklonu k panovačnosti, jejich mnohomluvnosti, jejich malichernosti, jejich neovládání se. Lásku bez kříže nenajdeš a kříž bez lásky neunesíš. Rozvíjej v sobě vlastnosti opačné a moji lásku, trpělivost pro ně a soucit. Dívej se na všechno z pohledu potřeby pro moje království, a ne ze strany vlastních zájmů. Uč svoji lidskou lásku odpouštět.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

Zpívá schola + kráčíme

IV. Pán Ježíš se setkává se svou matkou.

I Láska potřebuje utěšit.

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ztvárnění: Žena sedí ztrápená, smutná. Vzadu stojí Ježíš, ke kterému přichází Marie a jemně Ježíše pohladí po tváři. K ženě přichází chlap, chvíli váhá, co udělat. Marie s Ježíšem se zatím oprou čely o sebe, muž si poté přisedne k ženě a udělají totéž.

IV. Kolik lidí zraněných na těle a na duši potkáváme. Často jsme zcela bezradní. Nedokážeme nijak pomoci. Svou lásku však můžeme vyjádřit svou přítomností, svou odvahou neutéct a zůstat. Trpící člověk nás potřebuje. Většinou nechce poslouchat naše dobře míněné rady, ale také nechce být sám. Vždyť Bůh nás nestvořil jako sólo jedince. Již od počátku dal Adamovi Evu, a i Ježíše vložil do lidské rodiny, aby se mohli vzájemně sdílet, být si oporou. Jak je pro nás přirozené zalévat rostliny a krmit zvířata, o co přirozenější by pro nás mělo být tiché doprovázení našich bližních. Dopřávat balzám jejich duším pouhou naší blízkostí. Jen prostě být, zůstat. Blahoslaveni plačící, neboť oni budou potěšeni. Budme tímto prostředkem milosti my sami. Tichá přítomnost může být tím nejúčinnějším lékem a povzbuzením. Toto byla Mariina role na Ježíšově cestě. Toto byla Mariina role v prvotní církvi. Toto je Mariina role i v našich životech, pokud jí to dovolíme.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

Zpívá schola + kráčíme

V. Šimon z Kyrény pomáhá nést Pánu Ježíši kříž

Láska pomáhá nést kříž

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ztvárnění: Děda udělá 1-2 kroky o berlích, jedna mu vypadne. Snaží se pro ni ohnout, ale nedaří se mu. Zezadu přichází babi, nejdříve ji chce zvednout, ale popojde k ní Ježíš, pokyne směrem k dědovi, a nato se babi zarazí, jakože si něco rozmyslela, nechá berlu ležet a sama chytne dědu pod paží.

Někdy přece jen můžeme druhému pomoci, můžeme vykonat skutek lásky, ale... lidská láska je tak nestálá, že potřebuje příkaz „milovat Boha nade vše a bližního jako sebe samého.“ Tento „příkaz“ nám ve skutečnosti pouze připomíná, abychom se nebáli. Abychom se nebáli jít do rizika. Když ale víme, že na naší straně je Bůh – dobrý, spravedlivý, všemohoucí...-, tak zas tolik neriskujeme. V životě je třeba se řídit výlučně dobrem duše, tvé i bližních, a vyhýbat se všemu, co má třeba i jen zdání zla. Zkoumejme svoje záměry. Jde nám o pohodlí a příjemnost nebo o vnitřní obohacení jiných lidí? Hodnotu mají jediné ty skutky, které se rodí z lásky. Milujme a Láska nám ukáže, co máme dělat v každé situaci a chvíli. Dokážeme to. Pro lásku a její skutky se však musíme svobodně rozhodnout sami. Láska se nedá přikázat.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

Zpívá schola + kráčíme VI. Veronika podává Pánu Ježíši roušku

Láska v nás zanechává svůj obraz

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ztvárnění: Řetěz-Po doteku Ježíše Marki Petře nabídne bonbon, Petra si všimne hvězdu a ukáže ji Láďovi, ten pomůže babi s taškou.

Veronika dostala za vykonaný skutek lásky zvláštní odměnu. Otisk Ježíšovy tváře. Nebylo potřeba mnoho slov. Veronika nemluvila, ale výmluvné bylo její gesto skutečné a účinné lásky. Nebyla silnější než ostatní, jen se nenechala vést strachem, který na povrchu určitě zmítal i jí. Strach nám často brání projevit lidský soucit. Trapnost nad tím, že neumíme pomoci, nám brání postavit se za trpící.

Odpusť nám, Pane, náš strach přihlásit se rozhodně k Lásce. Jen tehdy, zvládne-li člověk věci malé, je schopen zvládnout i věci velké. Je to zvláštní nadání? Ne - to láska uschopňuje ke všemu. Neboří svět, je mírná, pokorná, trpělivá, milá. Když konáme skutky lásky, tento otisk Ježíšovy tváře zůstává v našem nitru a začínáme se podobat Ježíši.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

Zpívá schola + kráčíme

VII. Pán Ježíš padá podruhé pod křížem

Láska vstává i podruhé

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ztvárnění: kamarád vysmívá kamarádovi, strčí do něj (šikana, směje se dál), kamarád se naštve a chce mu to oplatit, vezme ze země kámen, do dlaně hlínu a pak si uvědomí, že to nic nevyřeší a pustí to a třeba položí hlavu o svou ruku.

Milovat znamená, že každé zlo a slabost, kterého si všimneš u svého bližního a o kterém se dozvíš, ponoříš do Milosrdenství – modlíš se, odpouštíš a toužíš po jeho obrácení. Zvláště to zlo, které se dotýká a ranní i Tebe, je důležité obejmout Milosrdenstvím. Pokud někdo padá do bláta a plácá se v něm, potřísni i jiné, zvláště ty, kteří jsou nejbliž. Ty ale v takovou chvíli neutíkej, aby ses očistil, ale také se neshýbej pro bláto, abys ho házel zpátky, abys oplácel. Jemu (druhému) nepomůžeš a sám se víc pošpiníš. Miluj, aby láska vysušila kaluž, ve které sedí, a bláto, kterým se zašpinil. Láska zapřičiní, že bláto vyschne a odpadne z něho i z tebe. Dokážeš znovu vstát a být lepším než předtím, díky Lásce.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

Zpívá schola + kráčíme

VIII. Pán Ježíš potkává jeruzalémské ženy

Láska ukazuje správnou cestu

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ztvárnění: potkají se 2 mladí, chvíli se drží za ruce, kráčí spolu. Stejným směrem projde mezi něma Ježíš, rozdělí se, kluk se nesouhlasně podívá a odchází opačným směrem, holka zaujatě pokračuje za Ježíšem.

Každý žije na světě tolik času, kolik je potřeba k posvěcení jeho duše. Není srovnání mezi lidmi. Každý má pro sebe vlastní čas, pro sebe vlastní podmínky a okolnosti posvěcení. Je třeba tedy poznávat vlastní cestu k Bohu a s důvěrou se oddat vedení Lásky. Povoláním každého je napomáhání bližním na jejich cestě ke spáse – svědectvím dobra a Lásky. Když nás Ježíš napomíná, dělá to s láskou. Vždy nám nechá svobodu, abychom se rozhodli sami. Jeho dobrou radu můžeme nejen přijmout, ale také odmítnout.

Tím, že se naše láska začíná přeměňovat v Ježíšovu lásku, dostává se na nový level a postupně se očisťuje. Taková láska již nepřijímá napomenutí s pýchou, jako urážku. Rozvažuje ve svém nitru a opravdově hledá Pravdu. Začíná vnímat i druhé lidi úplně jinak. Už si je nechce přivlastnit a přeměnit podle svých představ. Hledá to, co je dobré pro milovanou osobu. Zároveň však milovanému nechává svobodu. Svobodu toto dobro přijmout nebo odmítnout.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

Zpívá schola + kráčíme

IX. Pán Ježíš padá pod křížem potřetí

Láska vstává i potřetí

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ztvárnění: IX.-třetí pád-návrat marnotratného syna. Čeká ztrápená maminka, kouká na fotku, do dále, vzdechá. Ze strany přistoupí kluk-jakože syn, chvílku váhá, je mu trapně, a jak Ježíš pozvedne ruce, klesne na kolena vedle mamky, jakože se omlouvá, opře hlavu o její rameno. Mamka si utře slzy a obejmě ho, Ježíš mu položí ruku na hlavu.

Pokud někdo odmítne projev naší nezištné lásky, uštědřuje nám tím velkou ránu. Ukazuje se, že tento vztah se nebude dále rozvíjet, protože svoboda druhé osoby je nepřekonatelná překážka. Paradoxně, tuto situaci může změnit jedině naše trvajících, nezištná láska. Láska, která dokáže čekat...

Ježíš nás miluje i přesto, že ho někdy odmítneme. Do poslední chvíle však věří, že se k němu vrátíme. Proto Jeho láska k nám stále trvá... Čeká na moment, kdy vstaneme a půjdeme dál spolu s Ním... Radost z tohoto okamžiku vynahradí všechny útrapy čekání.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

Zpívá schola + kráčíme

X. Pána Ježíše svlékají ze šatů

Lásce berou šaty

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ztvárnění: Láďa přistoupí k Ježíši, drže se na něj podívá, proměří si ho, strčí do ramene a pak mu roztrhne roucho. Zas se na něj drže podívá, odplivne bokem a odchází.

Čím víc někoho známe, tím líp víme, čím ho potěšíme. No možná se nám taky stává, že tím víc mu dokážeme v slabé chvíli ublížit. Zdánlivě málo, ale o to přesněji. Na nejzranitelnějším místě. Místo vděčnosti nenasytně bereme, místo laskavého uznání a pochvaly hledáme chyby, které by jsme mohli vytknout. Naši zlost živíme trápením druhého. Ponižujeme důstojnost svého blízkého, vysvlékáme ji donaha. Je problém, aby to nebo ono můj drahý z lásky ke mne neudělal?! Nemám snad na to právo?!

Láska, která se má dávat a dělat šťastným toho druhého, se najednou mění v sobeckou, krutou příšeru. Miluj bližního jako sám sebe. I když nám je někdo hodně blízký, nejbližší, nikdy vůči němu, ani vůči sebe samým nesmíme ztratit vzájemnou úctu a respekt, neobírat nikoho o důstojnost.

Jinak ve jménu lásky ubližujeme nejen sobě, ale i druhé osobě, o které mluvíme, že ji milujeme.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

XI. Pána Ježíše přibíjejí na kříž

Lásku přibíjejí na kříž

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ztvárnění: naši herci věš křížek Pánu Ježíši na krk, za nimi i lidi

Kříž lásky je dlouho nepohodlný. Neseme ho, ale neumíme ho přijmout. Někdy se ho bojíme, jindy s ním bojujeme. Chceme jej zahodit, vyměnit případně zmenšit. Ale to není řešení.

Ježíš svůj kříž ani nezahodil, ani nevyměnil, ani nezmenšil. Namísto toho se na něj nechal přibít. Tímto gestem vyjadřuje, že svůj kříž přijímá a nechce se od něj odloučit. Jak je to možné? Ježíš je plný lásky, proto důvěřuje Otci. Důvěřuje, že tohle všechno má smysl.

Tím, že se učíme milovat, zbavujeme se hříchu. Strach z Boha se mění v důvěru v Boha. V této důvěře se učíme milovat i kříž.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

XII. Pán Ježíš umírá na kříži

Láska umírá na kříži

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ztvárnění: Ježíš pozvedne ruce na ramena kříže a svěsí hlavu

XII. Poslední zkouškou lásky je samota. Miluji nezištně, miluji nepřátele, miluji kříž, ale necítím se být nikým milován. Nikdo mne nedokáže zcela pochopit. Přes množství lidí kolem mne je má duše osamělá. „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Překonat takovou úzkost a neztratit smysl své existence, neztratit důvěru v Boží blízkost je nejtěžší zkouškou našeho pozemského života. Vytrvat v lásce i v krajních situacích. Vytrvat v lásce až do konce. Bezmocné Ježíšovo tělo na kříži tak není symbolem prohry, ale největší síly, jaké může být člověk schopen. Symbolem Lásky až za hranici smrti.

Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

XIII. Pán Ježíš je sňat z kříže

Lásku skládají z kříže

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ztvárnění: Marie smutná pod křížem, padne v žalu na kolena, Láďa + Tomáš složí Ježíše Marii do klína

Mnohým se zdá, že to celé nemá smysl, že láska je jeden velký omyl. Láska ke druhé osobě způsobuje jen bolest, nezištná láska znevýhodňuje, skutky lásky jsou mrháním energie a dokonalá láska je vhodná jen pro Ježíše. Takoví lidé chtějí jen lásku - kříž odkládají pryč. Ale kříž, který nikdo nedrží, nikdo nenese, může ztratit stabilitu a spadnout. Spadnout na toho, kdo ho odložil.

Nesestupujme z kříže na vlastní pěst. Kříž není cílem, je to jen nástroj ke zdokonalení naší lásky. Díky němu může láska zapustit hluboké kořeny. Kříž je nástroj, který pohlcuje zlo a přeměňuje ho na dobro. Než tento nástroj splní svůj účel, opotřebuje se. Přestává být křížem a mění se něco velmi příjemného. Mění se na Boží dotek.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

XIV. Tělo Pána Ježíše pokládají do hrobu

Lásku pohřbívají

V: Klaníme se Ti Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti R: Neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ztvárnění: světlo na zavěšené srdce

Všimněme si, že do hrobu uložili pouze Ježíše - Lásku. Kříž zůstal venku.

Díky tomu, že má láska dozrála, bude moci předstoupit před Boha - pramen Lásky. Ocitnu se ve společenství, kde už není kříže. Každý bude milovat dokonale, neboť se to naučil během svého života.

Dokud žiji, každá moje láska bude poznamenána křížem. Ale čím více bude moje láska růst, tím menší bude kříž, který je s ní spojen. Vždyť čím dokonalejší je moje láska, tím méně ubližuji druhým, a čím dokonalejší je láska lidí kolem mě, tím méně oni ubližují mně.

Každá láska roste díky lásce druhé osoby. Moje láska roste díky tomu, že mě miluje Bůh. Díky Boží lásce dokážu milovat i své bližní a oni dokážou milovat mě.

Každý potřebuje zažít Boží lásku. Pane dej, ať dokážeme být jejími prostředníky.

V: Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

Verča Vaňková – závěrečná píseň Vše odkládám, Marki květy na šaty

Závěr: Hymnus na lásku (1K 13,1–13)

Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, a lásku bych neměl, jsem jako dunící kov nebo zvučící činel. A

kdybych měl prorockví a znal všechna tajemství a měl všechno poznání a kdybych měl veškerou víru, takže bych

přemisťoval hory, ale lásku bych neměl, nic nejsem. A kdybych dal pro nasycení chudých všechnen svůj majetek a kdybych vydal své tělo k spálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje. Láska je trpělivá, dobrotivá, láska nezávidí, [láska] se nevychloubá a není domýšlivá. Nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nerozčiluje se, nepočítá zlo. Neraduje se z nepravosti, ale raduje se spolu s pravdou. Všechno snáší, všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží.

Láska nikdy nezanikne. Proroctví -- ta pominou; jazyky -- ty utichnou; poznání -- to pomine. Neboť jen částečně poznáváme a částečně prorokujeme. Když však přijde to, co je dokonalé, pomine to, co je částečné. Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, uvažoval jsem jako dítě. Když jsem se stal mužem, zanechal jsem dětinských věcí. Neboť nyní vidíme jako v zrcadle, zastřené, potom však uvidíme tváří v tvář. Nyní poznávám částečně, potom poznám důkladně, jak jsem byl také sám poznán. Nyní zůstává víra, naděje a láska, tyto tři věci. Ale největší z nich je láska.

+ závěrečné požehnání

Struktura:

Mezi zastaveními zpěv lidí

Podklad textu – skrz JBLko dlouhé přechodové tony